



**Global Storybooks**

[globalstorybooks.net](http://globalstorybooks.net)

روزى ۵ى من خانه را به قصه شهر تيرى كردم /

**The day I left home for the city**

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

✉ Brian Wambi

✉ Marzieh Mohammadian Haghighi (fa)



This work is licensed under a Creative Commons

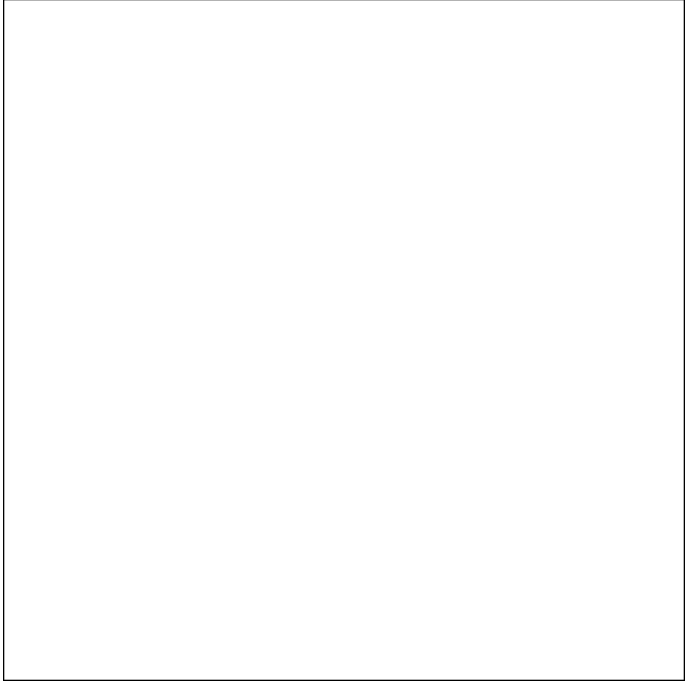
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>



روزى ۵ى من خانه را به قصه شهر تيرى كردم

**The day I left home for the city**



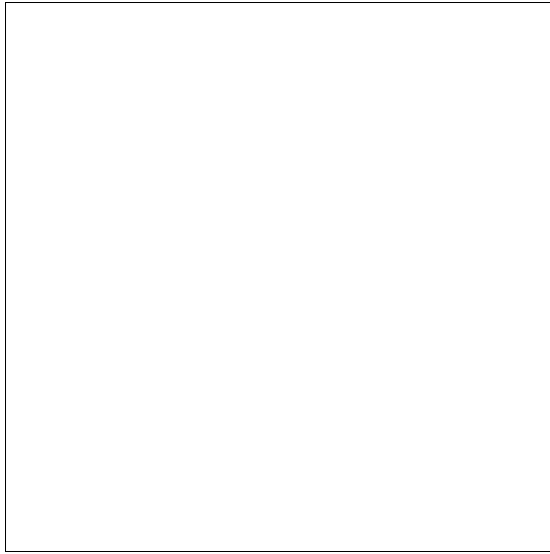
✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

✉ Brian Wambi

✉ Marzieh Mohammadian Haghighi

3

فارسي / English / English

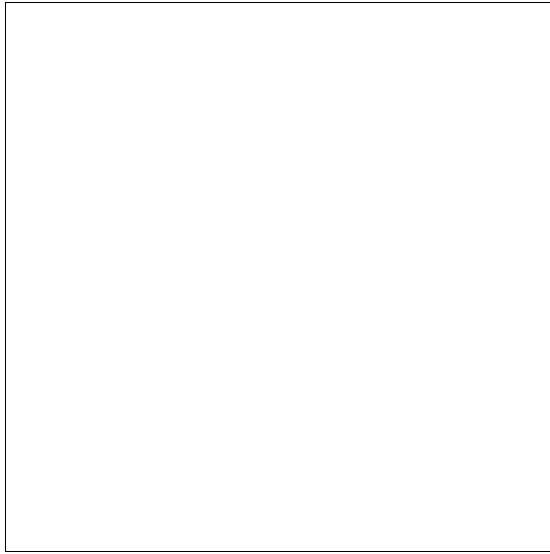


ایستگاه اتوبوس کوچک در روستای من پر از مردم و اتوبوس های زیاد بود. حتی روی زمین چیزهای زیادتری بود که باید بار زده می شد. شوفرها اسم مقصد اتوبوس ها را جار می زدند.

...

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

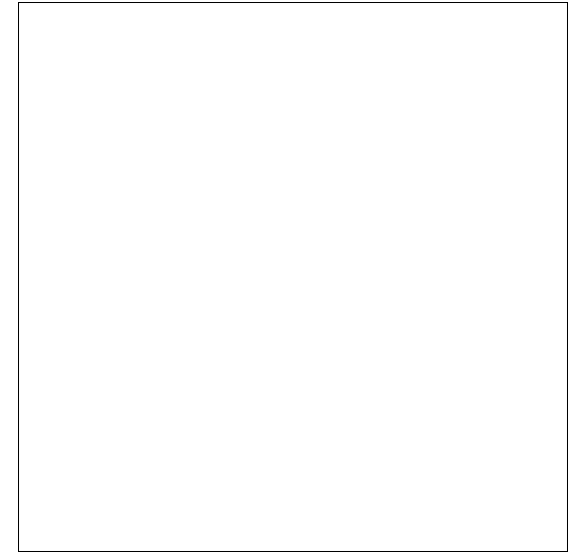




اتوبوس شهری همیشه پر بود، ولی بیشتر مردم هل میدادند تا سوار شوند. بعضی ها وسایلشان را زیر اتوبوس جا می دادند. دیگران وسایلشان را روی باربند های داخل می گذاشتند.

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

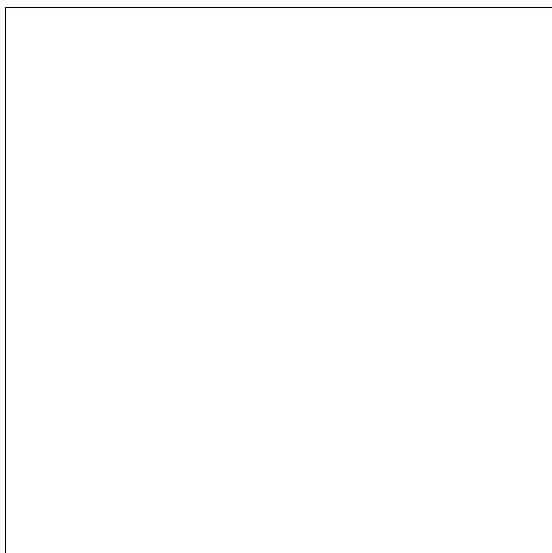


اتوبوس برگشت سریعاً پر شد. خیلی زود اتوبوس به سمت شرق حرکت خواهد کرد. مهم ترین چیز برای من، پیدا کردن خانه ی عمویم بود.

...

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

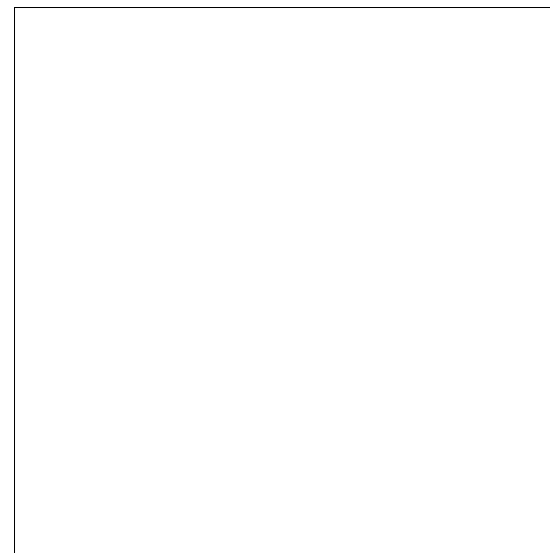




من به زور خودم را کنار یک پنجره جا دادم. شخصی که کنار من نشسته بود یک کیسه پلاستیکی سبز را محکم گرفته بود. او صندل های قدیمی و یک کت کهنه به تن داشت، و دستپاچه به نظر می رسید.

...

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

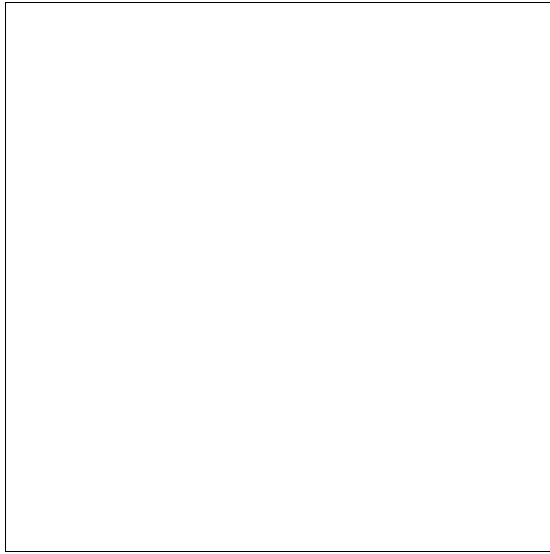


در راه، من اسم جایی که عمویم در آن شهر بزرگ ساکن آنجا بود را حفظ کردم. من تا زمانی که به خواب رفتم، داشتم اسم شهر را زمزمه می کردم.

...

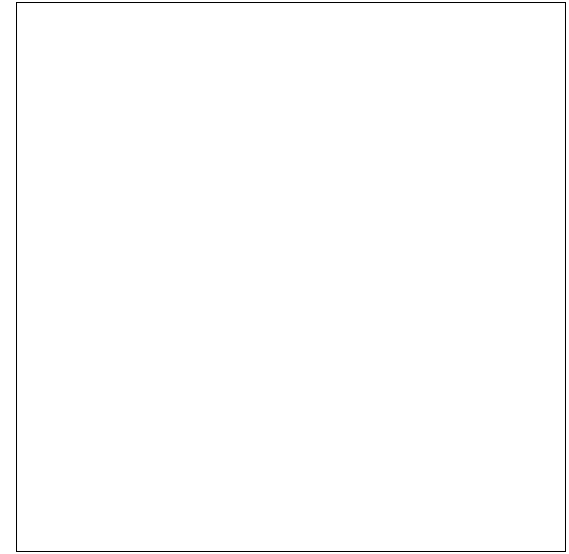
On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.





بارگیری کامل شده بود و همه ی مسافران نشسته بودند.  
دستفروش ها هنوز با زور دنبال راهی برای داخل شدن به  
اتوبوس بودند تا کلاهایشان را به مسافران بفروشند. همه  
ی آنها داشتند داد می زدند تا اسامی چیزهایی که برای  
فروش دارند را بگویند. آن کلمات برای من خنده دار بودند.  
...

The loading was completed and all  
passengers were seated. Hawkers still  
pushed their way into the bus to sell their  
goods to the passengers. Everyone was  
shouting the names of what was available  
for sale. The words sounded funny to me.



در طول سفر، داخل اتوبوس بسیار گرم شده بود. من چشم  
هایم را به این امید که به خواب بروم بستم.  
...

As the journey progressed, the inside of  
the bus got very hot. I closed my eyes  
hoping to sleep.



As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

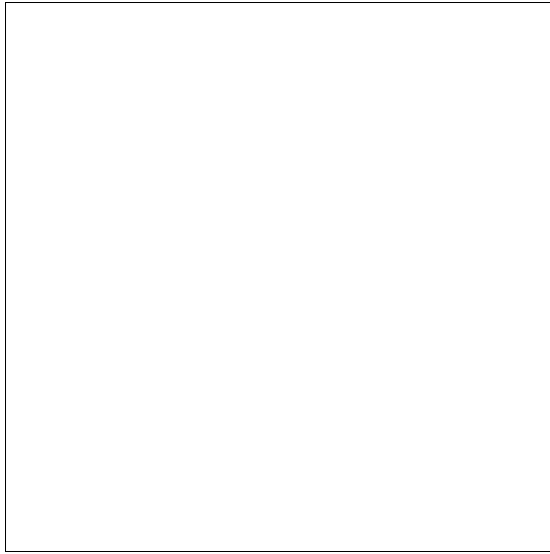
...

از اتوبوس ایستگاه را تیرک کرد، من به بیرون از پنجره نگاه می‌کردم. من حیرت زده بودم که آیا من دوباره به روستایم برمی‌گردم.

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

...

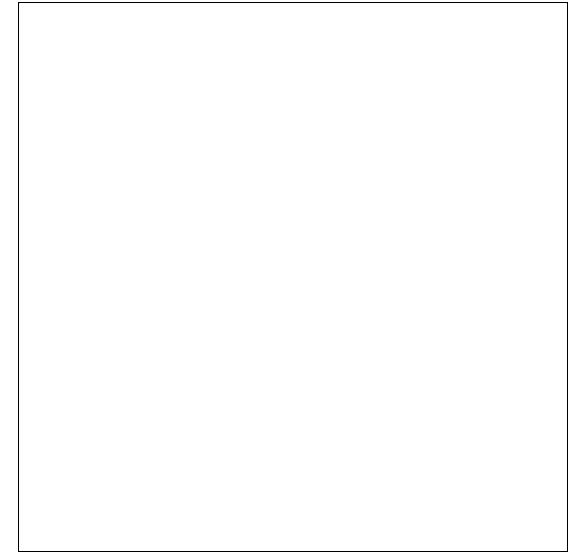
اندکی از مسافران نوشیدنی خریدند، بقیه آدامس کوچکی خریدند و شروع کردند. آنهایی که پول نداشتند، مثل من، فقط تماشا می‌کردند.



این فعالیت ها با داد زدن راننده، که آن نشانه ی این بود که اتوبوس آماده ی حرکت است، قطع می شد. آن صدای فریاد برسر دستفروش ها بود که به بیرون بروند.

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.



دستفروش ها همدیگر را هل می دادند تا بتوانند راهشان را برای پیاده شدن از اتوبوس پیدا کنند. بعضی ها پول مسافران را به آنها پس می دادند. بقیه تلاش های آخرشان را برای فروختن بیشتر اجناسشان می کردند.

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.